

Sukkasillaan

Aika virtaa,
minä sen aalloilla
ajelen.
Niiden kyydissä keinun
eilstä, huomista.

Aika virtaa,
minä sen sylissä
syvenen.
Olen hiljaa, hengitän
tätä ja ikuista.

*Annan varjojen valua
takaisin pimeyteen.
Suljen kiireeltä oven
ja melulle esteen teen.
Riisun marraskuun tahrinat
saappaani eteiseen.*

*Kävelen jouluun
sukkasillaan.*

Aika kuluu,
minä sen ohella
ohenen.
Olen paljasta maata,
arkaa ja avointa.

Aika kuluu,
minä sen kuisketta
kuuntelen.
Jäätty mieleni pintaan
valkeita kukkia.

Annan varjojen valua...

*(Aika virtaa
Olen hiljaa
Hiivin jouluun
Sukkasillaan)*

Hanna-Kaisa Hartala 2020